

minister under Udøvelsen af Diktaturet vil i videst mulig Udstrækning søge den objektive Sagkundskab, der kan skaffes til Veje af Erhvervsorganisationerne, af hvilke Fragnævnet oven i Købet har en særlig lovfæstet Karakter, til Varetagelse af de Spørgsmaal, der vedrører den danske Skibsfart.

Martin Olsen: Det ærede Medlem, som sidst talte (Foss), gjorde overfor det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) en Bemærkning om det rigtige i, at der af Fagforeningerne blev gjort noget for at modvirke, at for mange Arbejdere rejser her fra Landet for at tage fremmed Arbejde og derved unddrager dansk Industri deres Arbejdskraft, og det ærede Medlem fremhævede som Modsætning hertil, at der mellem Centralorganisationen af Fagforeninger her i Landet og Centralorganisationen af Fagforeninger i Tyskland skulde bestaa en ligefrem Overenskomst, som gik ud paa at begunstige denne Udvandring. Det ærede Medlem sagde, at han havde i Arbejdsgiverforeningen hævet en advarende Røst mod en Bevægelse i den sidst anførte Retning, og han gik ud fra, at de, der begunstigede denne Udvandring, ikke havde tilbørlig Indsigt i Arbejdsmarkedets Forhold. (Modsigelse af Foss). Saaledes opfattede jeg det ærede Medlem. Det sidste er maaske en Misopfattelse, det første er i det mindste rigtigt, at det ærede Medlem mente, at der mellem Centralorganisationerne bestaar en Overenskomst, der begunstiger denne Udvandring. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der er ikke en Modsætning i de to nævnte Forhold, for Fagforeningerne begunstiger ikke Udvandringen, de gør, hvad de kan, for at holde deres Folk tilbage, og de samvirkende Fagforbund begunstiger heller ikke Udvandringen, men de søger, naar Folk udvandrer, at skaffe de udvandrede de taaleligst mulige Vilkaar. Hvis Arbejdere her fra Landet kommer f. Eks. til Tyskland — der er for øvrigt rejst ikke saa faa til England —, har man sørget for ved Hjælp af en Forbindelse dernede, at Lønnen udbetales i danske Penge, og jeg har opfattet det saaledes, at de faar deres Løn udbetalt efter danske Penges Værdi, og de opnaar visse Lempelser med Hensyn til Breve, Fødemidler o. s. v., med andre Ord, man søger at beskytte de Folk, der kommer til Tyskland, ikke mindst mod de Arbejdsgivere, de arbejder hos. Jeg tror, det er en fuldkommen legitim Foranstalt-

ning af Centralorganisationen paa den Maade at beskytte deres Folk, naar de tvungne af Forholdene rejser ud.

Det ærede Medlem sagde, at han i Arbejdsgiverforeningen havde hævet en advarende Røst mod denne Udvandring. (Foss: Nej, det var mod de nye Skibsværfter.) Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Ellers vilde jeg sige, at det var ikke Stedet, hvor Advarselen skulde komme, for Industrien gør intet for at holde de Folk tilbage. Jeg har ved en tidligere Forhandling her spurgt det ærede Medlem om, hvorvidt Storindustrien vilde gøre noget for at holde paa Folkene, og det ærede Medlem lod den Gang Bemærkningen falde om, at det vistnok kunde lade sig gøre. Jeg har ikke ventet mig saa overmaade meget af denne Erklæring, men jeg havde dog troet, at den havde noget paa sig. Jeg har til Dato ikke set Frugterne deraf, og naar Industrien ikke har gjort noget, overlader den for saa vidt til Arbejderne selv og til det øvrigt Samfund at sørge for de Folk, der bliver arbejdsløse paa Grund af de Tilstande, vi har, og saa er det ret naturligt, at naar Folk har Valget mellem at gaa her paa en Understøttelse, der ganske vist ved Loven af 27. Oktober blev betydeligt forbedret, men dog langt fra er det, som en Arbejder skal have til at leve af, de saa vælger at gøre deres Arbejdskraft frugbringende selv i Forhold, som ikke er ideelle for dem, og som man ikke ønsker at komme ind i.

Jeg har villet borttage det Skær, som det ærede Medlem søgte at kaste over Centralorganisationen af Fagforeninger her i Landet, for det er ikke saadan, at den Forbindelse, der bestaar mellem den og den tyske Centralorganisation, skulde være et Agentur, der havde til Opgave at skaffe Folk. Det er fuldkomment individuelt, om Folk vil rejse, men naar de rejser, er der ved den Forbindelse mellem Fagforeningerne, som bestaar trods Krig, trods alt, sørget for, at de udvandrede Folks Tilværelse dernede lindres noget, og det synes jeg kun kan anerkendes.

Handelsministeren (Hage): De fleste Udtalelser, der her er fremkommet, gaar i det væsentlige ud paa en Tilslutning til Lovforslaget i dets Grundtræk, og derfor kan jeg kun være erkendtlig. Den reelle Kritik, der er fremkommet, har taget Sigte paa mere underordnede Sider af Lovforslaget. Og hvad angaar den Kritik, som udenfor Salen er gaaet forud for denne Behandling af Lovforslaget, har den næsten helt og